

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De modis peccatorum. F

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

hominis polluta est corrupta, totusq; homo suppliciis obligatur perpetuis. Nec vñquam est in aliquo peccatum, actu, præter originale, quin sit etiam reatu: sed est reatu intelligendum, postquam transiit actu.

Quibus modis dicitur in scriptura reatus.

Reatus in scriptura multipliciter accipitur, scil. pro culpa, pro pœna, pro obligatione pœnæ temporalis vel æternæ. Si enim mortale est, obligat nos pœnæ æternæ. si veniale, obligat nos pœnæ temporali. Duo enim sunt genera peccatorum, mortale, scilicet, & veniale. Mortale est per quod homo mortem æternam meretur. Crimen enim ut ait August. est, quod est dignum accusatione & damnatione. Veniale autem quod hominem usq; in reatum perpetuæ mortis non grauat, veruntamen pœnam meretur, sed facile indulgetur.

De modis peccato: um qui multipliciter assignantur.

In tom. 2.

*Aug. ad illū
Versum 17.
psal. 79.*

*Hier ad finē
ca. 48.
Ezech. in
commenta-
riis tom. 5.*

MODI autem peccatorum varias in scriptura habent distinctiones: in qua dicitur peccatum duo b⁹ modis committi. scil. cupiditate & timore, vt Aug. tradit super illum locum psalm. Incensa igni & suffossa. His n. duobus modis dicit omnia peccata mortalia includi. Et incensa igni ea dicit que ex cupiditate male incendente oriuntur. Suffossa vero, que ex timore male humiliante proueniunt: q; est, quando quis cupit non cupienda, vel timet non timenda. Alibi vero dicitur peccatum fieri tribus modis, scil. cogitatu, verbo, & opere: vnde Hiero. super Eze. h. Tria generalia delicta sunt, quibus humanum subiaceat gen⁹. Aut. n. cogitatione, aut sermone, aut opere peccamus. His aliquando etiā additur quartus mod⁹, scil. cōsuetudinis: quod in quatriduano Lazaro significatum est. Dicitur q; q; homo peccare in Deum, in se, & in proximum. In Deum, cum de Deo male sentit, vt hæretic⁹: vel

quz

que Dei sunt, usurpare præsumit, indigne participando sacramentis: vel quando nomine Dei peccando contemptibile facit. In proximum peccat, cum proximum iniuste ledit: In se vero, cum nisi & non aliis nocet.

Quomodo differant delictum & peccatum. G

Variam quoque appellationem habet. Dicitur n. Aug. quæ. peccatum etiam delictum. Et Delictum fortasse 20. non longe, ut ait Aug. in questionibus Leuitici declinare genere à principe abono: Peccatum est, facere malum. Aliud est n. p. o. t. m. 4. declinare à bono, aliud est facere malum. Peccatum ergo est perpetratio mali, delictum deservio boni, quod & ipsum ostendit nomen. Quid enim in aliud sonat delictum, nisi derelictum? & quod definiuit, quid derelinquit, nisi bonum? Vel delictum est & ignoranter fit, peccatum quod scienter committitur, sed differenter tamen & peccatum nomine delicti, & delictū nomine peccati appellatur.

De septem principalibus vitiis. H Ibid. paulo

Præterea secundum est septem esse vitia capita lia, vel principalia, ut Greg. super Exod. ait, scilicet, Inanem gloriam, Iram, Inuidiam, Acediam vel Tristitiam, Auaritiam, Gastrimargam, Luxuriā: Iob. 39. ex quo ut ait Ioannes Chrys. significata sunt in septem ponens illud populus, qui terrā promissionis Israel promissam exhortationem tenebant. De his quasi septem fontibus cuncte animalium mortiferæ corruptelæ emanant. Et dicuntur hæc capitalia, quia ex eis oriuntur omnia mala. Nullum enim malum est, quod etiam non ab aliquo horum originem trahat.

De superbia, quæ est radix omnis mali. I

Ex superbia tamē omnia mala oriuntur, & hæc & alia: quæ ut ait Greg. Radix cuncti mali est superbia. De qua dicitur, Initium omnis peccati est superbia: quæ est amor propriæ excellentiæ. Cuius quatuor sunt species, ut Greg. ait. Prima est, cum in principiis bonū & habet quis, sibi tribuit: Secunda cū credit à ca. 15. tom. 4.

I i 5 Deo